

Kristin M. Furrier

Johanna II.

A történet folytatódik

I. fejezet

A történet folytatódik

A nap lassan emelkedett felfelé az égen, megvilágítva a tájat, a zöldbe borult fákat és az ezerféle színben pompázó virágokat, melyek a természet varázslatos és megnyugtató látványát nyújtották. Abbey városában tökéletes nyári reggelre ébredhettek a lakók. Talán annyi különbség volt felfedezhető, hogy ez a reggel kissé nyugodtabban indult, mint ahogyan azt valaha is megszokhattuk. A sugárzó meleg csodálatosan kényeztette a kertben fény után ácsingózó rózsákat, a tarka egynyári virágokat, de jelen esetben ez volt az a tény, ami a legkevésbé sem érdekelte a kicsiny város lakóit.

A tegnapi nap folyamán átélt izgalmak, Miss Angelika Hamilton és Mr. Mark Florek

esküvőjén annyi pletykálnivalót szolgáltattak mindenkinek, hogy az akár egy egész hétre elegendő lehetett. A korán ébredők már javában a tegnapi nap eseményeit tárgyalták ki egymás között. Két ház volt csupán a városban, ahol minden máshogyan kezdődött, mint ahoggy általában szokott.

A Kék Ház ablakai kissé homályosan eresztették át a napfény melengető sugarait, mint ahoggy azt Johanna a kis teaházban megszokhatta. Új élete első napján köszöntötte a júliusi napsugár és a madarak vidám csicsergése. Johanna még az ágyában feködött, a kis emeleti szobájában, és azon gondolkodott, vajon Lídia felébredt-e már a szemben levő szobában. Először csak nézett maga elé, majd a falat kezdte bámulni. Hosszan figyelte, azután lassan maga elé idézte a többi helyiséget. Arra a megállapításra jutott, a Kék Ház nem csak a külseje alapján érdemelte ki ezt a nevet. Bár az ő szobája is kék volt Angelika nénikéjénél, de valahoggy mégis más. Ott a virágok uralták

a hangulatot, itt inkább a színek szigorú szabálya volt jellemző. Kék-fehér csíkos tapéta borította a falat, kék függöny volt az ablakon, fehér szegéllyel és fehér zsinórral. Itt tényleg minden helyiség a kék valamely árnyalatában játszott. A maga módján bájos volt ez az összhang, de Johanna számára még nagyon idegenül hatott minden. A szoba, az ágy, a konyha, a kert és minden, ami csak körbevette az új otthonában.

Gondolatai hirtelen irányt váltottak, a tegnapi esküvő jutott az eszébe, s az, vajon a nagynénje és Mark hogyan érezhetik magukat az első közös reggelükön. Ezután Maggie-re gondolt, aki már biztosan a konyhában sürgölődik, frissen sütött kenyere a konyhaasztal közepén trónol, és az illat betölti az egész házat. Furcsa érzés kerítette hatalmába, egy régi, ismerős érzés. Kissé szívet szaggató érzés volt ez, melyet Johanna már nagyon jól ismert, de próbált ellenállni neki.